

Katastrofa lotnicza na polach rakowickich.

Przed kilkunastu dniami wydarzyła się na polach Rakowickich pod Krakowem katastrofa lotnicza mająca mało równych sobie. Oto lotnik włoski lądując, spadł na ćwiczący oddział piechoty i zabił aeroplanem kilku żołnierzy. Rycina nasza wykonana z laskawie nadesłanej nam fotografii przedstawia zniszczony aeroplan oraz zwłoki dwóch żołnierzy, z których pierwszemu odcięła śmigła aeroplanu głowę. Głowę tę znaleziono w odległości kilkudziesięciu metrów od miejsca wypadku i złożono przy zwłokach.

Sytuacja na Śląsku cieszyńskim z każdą chwilą poważniejsza.

Czeskie gwałty nie ustają. — Rząd polski chwyci się najenergiczniejszych zarządzeń. Rząd polski zdecydowany na interwencję zbrojną!

Warszawa (PAT) Wedle nadeszłych tutaj z Cieszyna wiadomości, szerzą się tam na wielką skalę niepokoje, wywołane przez bandy napastników czeskich. Kilku górników polskich miało przy tem utracić życia. Ludność polska, pozbawiona możności obrony przed napastnikami, uchodzi do Frysztatu, dokąd przybyło już kilkaset rodzin polskich robotników. Górnicy polscy w Karwinie przerwali pracę, wobec rząd polski zniwolonny jest chwycić się jak najenergiczniejszych kroków dyplomatycznych i wszelkich innych celem zapewnienia ludności polskiej bezpieczeństwa.

Frysztat (PAT) Sytuacja w Zagłębiu jest bardzo poważna. W Orłowej poraniono ciężko wikarego ewang. ks. Banachela i robotnika Wiewiórę. Aresztowano względnie internowano w własnych mieszkaniach dyrektora gimnazjum polskiego Feliksa z całym gronem profesorską, internowano również protoszcza ewang. ks. Polwarcznego. W Dąbrowie bojówki czeskie rewidują każdy tramwaj i aresztują jadących. To samo dzieje się na wszystkich przystankach tramwajowych.

W Polskiej Lutyni pobito ciężko żandarmą pol-

skiego Klocka. W Porębie aresztowano członków wydziału gminnego i kierownika szkoły Halfera. Był go posła Halfera wywieziono. Z Lasów wywieziono inżyniera Wojnara. Według niesprawdzonych jeszcze doniesień, uwięziono również dyrektora Buzka. W Łazach przeprowadzają Czesi liczne aresztowania. W Zagłębiu karwińskim stanęły wszystkie kopalnie i szkoły, tak samo w Frysztacie.

Kraków. (Radio z Wiednia) Według doniesień dzienników wybuchł w Zagłębiu karwińskim i ostrawskim ponownie strajk. Sąsiednia szyb przylęczyły się także do strajku, tak, że ogółem strajkuje około 4000 robotników.

Warszawa (Tel. M.) W sprawie zajść w Cieszyńskim dowiadujemy się, że rząd polski jest zdecydowany bronić w razie potrzeby Śląska Cieszyńskiego nawet siłą zbrojną, aby uchronić ludność polską przed napadami. Wyrażają tu jednak nadzieję, że entanta przysłaże jeszcze jeden batalion wojsk swych na Śląsk, co umożliwi wycofanie żandarmeryi czeskiej i polskiej, a co wpłynie dodatnio na bezpieczeństwo kraju. Rząd polski nie wątpi w dobrą wo-

ję członków komisji alianckich w Cieszynie. Jest przekonany, że pomyłki ich wynikają jedynie z powodu nieznanomości stosunków. Na razie obowiązki komisarza polskiego przy komisji alianckiej pełni prof. Szura.

Minister skarbu.

Kilka słów o p. Władysławie Grabskim.

Kraków, 10 marca.

Sprawa gospodarki finansowej państwa stanowi dziś przedmiot najwyższego zainteresowania ludności. Wszyscy śledzą z naprężeniem działalność naszego ministra skarbu.

Objaw ten jest w zupełności zrozumiały. Byłby nie do przecenienia każdemu jednostki zawisły jest od równowagi w gospodarce państwowej i jej pomyślnego stanu. Mieszkańcy kraju o ziej walucie, nieodpowiednim systemie podatkowym marniej administracji skarbowej nie zaznają nigdy prawdziwego dobrobytu. Rozkwit przemysłu, handlu, czy rolnictwa, a więc dziedzin pracy decydujących o bycie państwa, uzależniony jest od polityki walutowej, cłowej itp.

W ośrodku powszechnego zainteresowania, a zarazem najgorętszych i najbardziej namiętnych dyskusji stoi sam kierownik min. skarbu p. Władysław Grabski. Mówi się o nim bardzo dużo i bardzo rozmaicie. Szczególnie Małopolska żywi do niego żal równie głęboki jak uzasadniony, a to wskutek szeregu jego rozporządzeń krzywdzących dotkliwie naszą dzielnicę.

P. Grabski kieruje zbyt ważnym resortem, aby nad osobą jego przejść można łatwo do porządku dziennego. Opinia publiczna powinna sobie wyrobić zdanie o tym człowieku, zdanie istotnie bezstronne.

Nie należymy do tych, którzy wartość jednostek oceniamy wedle ich przynależności partyjnej. Taką ocenę sub specie partyjności (praktykowaną n. p. przez narodowych demokratów) uważamy za szkodliwą i nieetyczną. Dlatego też nie wydajemy a priori sądu potępiającego o min. skarbu z racji jego przynależności do stronnictwa narodowej demokracji. Jeśliby bilans jego pracy wypadł dodatnio, byłibyśmy pierwszymi, którzybyśmy go uznali i poparli.

Również i fakt, że p. Grabski wiele dotąd zgrzeszył i to bardzo ciężko, nie stanowi dla nas dostatecznego powodu do odsądzenia go raz na zawsze od czci i wiary. Czasy są tak anormalne, że o pomyłki w nich bardzo łatwo, a zarazem tak wiele dające sposobności do nauki doświadczalnej, że ktoś, kto nawet i błądził, może na dobrą wejść drogę.

Jakiż jest dotychczasowy bilans pracy p. Grabskiego, a zarazem jak się przedstawia analiza jego osobistości?

Pozycję bierną stanowią przedewszystkiem jego rozporządzenia walutowe. Skrzywdził on niemi nader dotkliwie Małopolskę, szkodziąc w ten sposób ogólnej sile gospodarczej państwa i idei zespolenia dawnych dzielnic w jednolitą całość.

Na szalę jego grzechów położyć trzeba dalej rozporządzenia cłowe, podwyższające stawki o 900 proc., przez co stało się wręcz niemożliwe sprowadzenie szeregu artykułów niezbędnych do normalnego życia gospodarczego.

Plany, o których słycał jak n. p. plan zaprowadzenia cel wywozowych, na produkta, mogące jedynie stanowić podstawę uzdrowienia naszej waluty, pomysł zaprowadzenia państwowego monopolu handlowego ropą naftową i jej przetworami — o ile istotnie bierze je p. Grabski na seryo — stanowiłyby dalsze państwa jego bilansu.

W związku z ostatnią kwestyą należałoby bardzo usilnie przestrzedz p. ministra Grabskiego przed jego zapędami statystycznymi.

Etatyzm jest może dobry tam, gdzie społeczeństwo jest wyrobione, aparat administra-

cyjny nader sprawny; u nas warunków tych niema, a etatyzm powoduje zastój i chaos.

W ministerstwie przemysłu i handlu, gdzie z początku panował duch etatyzmu zawrócono już z tej drogi; min. skarbu wkracza na nią obecnie z całym rozpędem.

Oto ujemne strony działalności p. Grabskiego.

Na jego konto aktywne należałoby natomiast zapisać próby przeciwdziałania dalszemu zaspakajaniu wydatków państwowych zapomocą prasy drukarskiej, t. j. zapomocą coraz to nowych emisji banknotów bez troski o ich pokrycie.

Mamy tu na myśli rozpisanie 2-ech pożyczek wewnętrznych i starania o zaciągnięcie korzystnej pożyczki zagranicznej.

Chwalebny jest również zamiar wzmocnienia dochodów z podatków, choć zaznaczyć trzeba, że prawdziwie korzystne i nie krzywdzące żadnej części kraju mogłoby być tylko stworzenie nowego, jednolitego systemu podatkowego, a nie mechaniczne podwyższenie podatków rosyjskich w b. zaborze rosyjskim, a austriackich w Galicji.

Na korzyść p. Grabskiego jako osoby przemawia wreszcie fakt, że stanowi on niewątpliwie silną indywidualność, wykazującą dużą energię. W dzisiejszym okresie, gdy Polska cierpi na niesłychany zanik tęgich głów i silnych charakterów znaczą zalety te bardzo dużo.

Powodzenie p. Grabskiego będzie więc zależało od jego dalszego postępowania. Jeżeli porzuci zapędy etatystyczne, jeżeli uda mu się przeprowadzić korzystnie pożyczki, a przez to poprawić naszą walutę, jeżeli zdoła zorganizować administrację skarbową i uregulować choć częściowo kwestyę podatków — wówczas zapomni mu opinia publiczna, że zło rzeczy, jakie dotąd działał i użył mu swego poparcia.

Nie przesadzając ostatecznego wyniku bilansu chcielibyśmy jednak zauważyć, że szalę błędów p. Grabskiego obciążają już fakty realne, a na szalę drugą można tylko rzucić prawie same hipotezy i nadzieje. Oby się nadzieje te ziściły; oby dotychczasowe błędy zostały jaknajszybciej zrównoważone i przezwalone.

Quidam.

Wydział autonomiczny w Małopolsce.

Warszawa (Tel. M.) Odbyte w sejmie zebranie posłów małopolskich uchwaliło ustalić następujące kandydatury do wydziału autonomicznego, który ma zastąpić dawny wydział krajowy: Wład. Jakis, Zbigniewa Pazdronia, Jak. Pawłowskiego, młz. Daniela Majewskiego i Włodzimierza Derykiewicza, Rueina.

Przedstawiciel Niemiec w Warszawie.

Warszawa (Tel. M.) Na przedstawiciela państwa niemieckiego w Warszawie upatrzony jest hr. Obersdorf, jeden z młodszych dyplomatów niemieckich. Hr. Obersdorf był czynny poprzednio w Tokio jako poseł. Sprawa udzielenia hr. Obersdorfowi akredytament nie została dotąd definitywnie załatwiona.

Przed finalizacją rokowań polsko-niemieckich.

Warszawa (Tel. M.) Rokowania polsko-niemieckie zostaną sfinalizowane przypuszczalnie we czwartek przyszłego tygodnia. Przyczyną zwłoki są sprawy ekonomiczne i kolejowa.

Rekonstrukcja komisji sejmowych.

Warszawa (Tel. M.) Na wtorkowym posiedzeniu konwentu seniorów postanowiono dokonać rekonstrukcji poszczególnych komisji sejmowych, a to z powodu zmian, które w ciągu roku utworzyły się w ugrupowaniach klasowych sejmu. Jak słychać należy z wnioskiem tym oczekiwać zmiany na stanowiskach prezesów komisji.

Aresztowanie znanej działaczki polskiej na Orawie.

Nowy Targ. (PAT) Biuro prasowe komitetu pleb. scytowego spisko-orawskiego donosi: Władze czeskie aresztowały dnia 6 bm. Józefę Machajównę w Jablonce na Orawie. Jest to zemsta Czechów za zorganizowanie przez tę działaczkę wielkiego wiecu podczas przejazdu podkomisji koalicyjnej przez Orawę, na którym to wiecu ludność z zapalem oświadczyła się wobec wysłanników międzynarodowej komisji za Polską. Aby aresztowaniu nadać pozory sprawy politycznej, Czesi podali aresztowanej jako powód uwłężenia rzekome przekroczenie granicy bez legalnego paszportu, oraz podróżowanie do Polski bez pozwolenia czeskich władz.

Ameryka nie uznaje państwa litewskiego.

Wilno. (W. B. K.) „Lietuwa“ donosi, że z końcem stycznia udała się misja litewska w Ameryce do Lansinga, który przyjął ją zaznaczając jednocześnie, że czyni to nieoficyalnie, ponieważ Ameryka nie uznaje dotąd państwa litewskiego. „Lietuwa“ informuje dalej, że misja li-

tewska w Ameryce stara się nie tylko o uznanie niepodległości Litwy, ale też o pożyczkę zagwarantowaną majątkiem państwa, a w szczególności lasami, stanowiącymi 30 proc. terytorium litewskiego.

Prowokacyjny komunikat pruski o wycofaniu urzędników niemieckich z rewindykowanych terenów.

Berlin (PAT). Biuro Wolffa donosi: W myśl umowy niemiecko-polskiej z dnia 9 listopada z. r., kończy się z dnem 31 marca działalność urzędników niemieckich na odstąpionych polskich obszarach. Ponieważ dotychczas nie odbyły się żadne rokowania o dniu definitywnego uregulowania kwestyi urzędniczej, przeto rząd niemiecki wycofa z dnem 1 kwietnia b. r. bezpośrednich urzędników. Zarządzenie to nie dotyczy urzędników pośrednich i nauczycieli. W ostatnich czasach zauważyć się daje ze strony polskiej życzenie rozpoczęcia rokowań w sprawie urzędników. Wobec stanowiska, jakie rząd polski zajął w różnych kwestyach, a w szczególności w sprawie komunikacji z Prusami wscho-

dniami, jest oczywiście po stronie niemieckiej mała skłonność (?), aby pozostawić nadal do dyspozycji polskiej urzędników niemieckich. Rokowania takie mogłyby doprowadzić do celu tylko w tym wypadku, gdyby rząd polski dał najdalsze gwarancje co do zabezpieczenia losu niemieckich urzędników, a nadto gdyby zapewnił wykonanie artykułu 89 traktatu wersalskiego. (Komunikat ten jest wręcz prowokacyjny. Polska nie myśli gwałtem usunąć urzędników Niemców, którzy ewentualnie mogliby pod kontrolą kierownictwa polskiego oddać pewne usługi. Gwałtem ubijać się o nich nie mylimy jednak i na wymuszenia z tej racji nie pozwolimy — przyp. Red.).

Rokowania Polski z państwami kresowymi na najlepszej drodze! Oświadczenie ministra Patka.

Warszawa. (rel. M.) Wczoraj odbyła się konferencja min. Patka z przedstawicielami prasy polskiej. Na wstępie szef sekcji Oiszowski dał wyjaśnienia w sprawie konferencji kolejowych, które toczą się w Warszawie od szeregu dni między przedstawicielami Polski z jednej strony a rządem niemieckim z drugiej, przyczem ze strony komisarza m. Gdańska Tovera występuje tutaj dyrektor kolei, Niemiec, dr Seenig. W sprawie tej wyda rząd komunikat oficjalny. Następnie wygłosił przemówienie min. Patek. Uznano jednak treść jego przemówienia za poniną, tak, że rząd również w tej sprawie ogłosi komunikat. Tutaj tylko bez naruszenia pouf-

ności zaznaczyć można, że rokowania rządu polskiego z przedstawicielami państw kresowych i to zarówno polityczne jak ekonomiczne, są na najlepszej drodze. Mają one na celu nie tylko ustalenie warunków pokojowych, ale również skonkretyzowanie podstaw, na których ma się oprzeć w przyszłości trwały stosunek państw kresowych z Polską. W dalszym ciągu poruszył min. Patek sprawę nominacji przedstawiciela Rzeszy niemieckiej w Warszawie. Sprawę plebiscytu w Cieszyńskim, sprawę najświeższych not sowieckich wyjaśni rząd w komunikacie oficjalnym.

Rząd polski nie zwleka z rozpoczęciem rokowań pokojowych Odparcie bolszewickich kalumnii.

Warszawa. (Tel. M.) Warszawski korespondent „Gońca Krak.“ dowiadyuje się ze sfer rządowych jak najlepiej poinformowanych, że gabinet p. Skulskiego w ogólności a min. Patek w szczególności z całą energią odpierają zarzuty postawione przez Cziczeryna jakoby rząd polski zwlekał z rozpoczęciem rokowań pokojowych. Kto ma sposobność przyglądać się sumiennej i szczegółowej pracy rządu polskiego w sprawie warunków pokojowych, kto wie, ile godzin dziennie poświęcają tej sprawie komisje, jak stale i ciągle odbywają się konferencje z przedstawicielami państw kresowych, ten mu-

si uznać zarzuty Cziczeryna za bezpodstawne.

Noty pokojowe Cziczeryna i Rakowskiego.

Warszawa (tel. M.). Korespondent nasz miał możność zapoznać się z całkowitą treścią noty rządu sowieckiego z dnia 6 marca. Okazuje się, że podane wczoraj telefoniczne streszczenie noty odpowiada w zupełności treści zasadniczej radio moskiewskiej. Wyjaśniła się również wątpliwość co do autorstwa noty. Pochodzi ona od Cziczeryna; szef ukraińskiej republiki sowiecków Rakowski przysłał również notę, niezależnie od noty rosyjskiej.

Odpowiedź Polski na noty pokojowe sowieckich na ukończeniu

Warszawa (tel. M.). Odpowiedź polska na pokojowe propozycje sowieckich jest już na ukon-

czeniu i odnosić się będzie nie tylko do pierwszej, ale i do ostatniej, otrzymanej dnia 9 marca.

Rozbicie wojsk bolszewickich w rejonie Kalenkowicz

Bolszewickie oddziały buntują się! — Czerwono gwardziści uciekają w popłochu.

Warszawa (PAT). Komunikat sztabu generalnego wojsk polskich z dnia 9 b. m.:

Front litewsko-białoruski: Walki, jakie wywlażyły się w odcinku poleskim, w rejonie Kalenkowicz w związku z kontratakami bolszewików na ten punkt, mają przebieg dla nas bardzo pomyślny. Wszystkie wojska nasze, w nader trudnych warunkach terenowych, spowodowanych ogólnymi roztopami w tym bagnistym terenie, walczą z podziwienią godną wytrzymałością i poświęceniem.

TO TEŻ DOPROWADZIŁY ONE DO DEMORALIZACYI NIEPRZYJACIELA.

Oddziały jego rozbite i straciwszy łączność ze swoimi dowództwami, snują się bezładnie, uciekając na każdą wiadomość o naszych wojs-

kach. Kilka oddziałów zbuntowało się, odmawiając pójścia do kontrataku. Zdobycz nasza, prócz dotychczas meldowanej, wzrosła na 13 statków parowych, 3 holowniki, 6 berlinek, wszystkie zdolne do użytku, 5 armat z jaszczkami i zaprzęgiem, sztandar pułkowy, znaczna ilość karabinów maszynowych, broni ręcznej i amunicji, wielkie zapasy materiału wojennego, 6 kuchni polowych, ponadto zajęto kompletnie urządzone szpital dywizyjny. Hość zdobywszy świadczy wybornie o rozmiarach przygotowań ofensywnych nieprzyjaciela na tym odcinku.

Na Wołyniu odparto atak bolszewicki wzdłuż kolei Korosten—Olewska. Na Podolu walki patroli wywiadowczych. Drugi zastępca szefa sztabu generalnego, Malczowski, pułkownik

Zwycięstwo nad Mozyrzem i nastroje warszawskie.

Co mówi rzut oka na mapę. — Międzynarodowe znaczenie zwycięstwa. — Kres oszczerczej kampanii dziennikarskiej. — Przygnębienie w kołach komunistycznych Warszawy.

(Od naszego korespondenta warszawskiego).

Warszawa, 9 marca.

(A.) Mozyrz i stacja węzłowa Kalenkowice w rękach polskich i rozbiście trzech dywizyj bolszewickich — oto nowina radosna, zwiastująca dzisiaj Polsce za pośrednictwem depesz urzędowych...

Publiczność polska ma fatalny zwyczaj czytania depesz wojennych bez spoglądania na mapę. Kto w taki sposób pobieżny czyta komunikat Naczelnego Dowództwa, temu ów ostatni nie powie wiele. Nawet z dodatkiem o rozbiściu trzech dywizyj bolszewickich i zdobyciu znacznych łupów wojennych.

Dopiero rzut oka na mapę pouczy o znaczeniu politycznym najnowszego zwycięstwa polskiego. Zajęcie Mozyrza i Kalenkowicz wydaje wojakom polskim niemal bez dalszej walki dalsze obszary, leżące jeszcze w granicach pierwszego obrotu. Bolszewicy tracą najważniejszą linię kolejową, z pomocą której mogli przerzucić wojska z północy na południe i odwrotnie wzdłuż dotychczasowego frontu polskiego. Pozostaje im tylko odwrót na Smoleńsk i Kijów. Co to znaczy pod względem politycznym w chwili obecnej, łatwo sobie wyobrazić. Przed wszystkim bowiem w chwili obecnej są zgromadzeni już częściowo w Warszawie przedstawiciele owych rządów, które postanowiły razem z rządem polskim ułożyć warunki pokojowe dla rządu Sowieców. Powaga Polski i jej rządu będzie zgoła inną obecnie, gdy oręż polski odbędzie nowe i świetne zwycięstwo, uniemożliwiające bolszewikom utrzymanie choćby jednego pułku w granicach dawnych Rzeczypospolitej przed 1772 r. Te rządy będą widziały, że Polska ma siłę i moc obronienia istotnie państw kresowych przed zamachami moskiewskimi w przyszłości. A z takim państwem, które jest zdolnym dotrzymania swoich zobowiązań, prowadzi się rokowania zgoła inaczej, niż z czemś kruchem i makiem.

Ale zdobycie Mozyrza i Kalenkowicz posiada jeszcze inne międzynarodowe znaczenie. Rozmawiałem w tej sprawie z pewnym politykiem, wiałem w tej sprawie z pewnym politykiem, który przed kilkunastu dniami powrócił z Paryża i z Londynu.

Opinia publiczna polska — objaśniał mię — nie ma nawet wyobrażenia należytego, jak się orientuje się Europa zachodnia w sprawach Polski. Francuzi, jako nam życzliwi, zachowują pewną nieufność krytyczną wobec wiadomości niekorzystnych, rozpuszczanych o położeniu wojennym Polski w zestawieniu z akcją wojsk

bolszewickich. Natomiast część spora społeczeństwa angielskiego, zwłaszcza jego warstwa radykalna, idzie na lep owych wiadomości. Puszczają je Berlin, częściowo jawnie, częściowo poufnie przez swoich agentów tajnych, siedzących w Anglii. Rozmaici profesorowie niemieccy w rodzaju profesora dra Hoetzsch'a i rozmaici generalowie niemieccy nie wstydzą się ogłaszać na seryo w gazetach, że silna armia bolszewicka w liczbie 600.000 ludzi stoi na ironie bojowym, gotowa każdej chwili zgnieść wojska polskie, jeżeli rząd polski osmiciłby się prowadzić w dalszym ciągu działania wojenne. Te wieści, tylko w jeszcze potworniejszej formie, rozpowszechniają agenci niemieccy w Anglii, starając się o drukowanie ich w dziennikach, że dla Polaków usposobionych i progermańskich, jak „Manchester Guardian“ i „Daily Herald“, skąd idą do Ameryki, Afryki i Australii... Jakże więc dzisiaj wyglądają ci zawo-

dowi potwarczy niemieccy narodu polskiego wobec zwycięstwa oręża polskiego?...

Także i z komisji sejmowej do spraw zagranicznych dochodzą mię głosy, że zwycięstwo polskie przyszło teraz w samą porę. Bolszewikom trudno będzie utrzymać, że tylko przez wstręt do dalszego rozlewu krwi zdecydowali się wspaniałomyślnie ofiarować Polsce pokój. Teraz będą musieli przyznać, że muszą prosić Polskę o pokój, ponieważ wojska ich nie umiają sprostać w boju żołnierzowi polskiemu.

Zachodnio-europejscy mężowie stanu będą musieli poddać rewizji swoje wyobrażenia o rzekomej sile bolszewickiego „regime'u“. Owe rządy bolszewickie trzymają się tylko dlatego tak długo, że olbrzymie odległości geograficzne uniemożliwiają szybkie dotarcie wojsk polskich w głąb Rosyi. Gdyby przecież było to odległości na miarę Polski, Francji lub Anglii, dawno już Lenin przestałby korzystać z bezpłatnego lokalu rządowego w Kremlu moskiewskim.

W kołach komunistycznych Warszawy znad dzisiaj przygnębienie. Komuniści w Warszawie zdają sobie sprawę, że klęska ich sojuszników pod Mozyrzem już całkowicie wyklucza możliwość zatknięcia sztandaru komunistycznego w Polsce. Rozumieją też, że warunki pokojowe Polski nie będą lekkie.

Praca obowiązkowa w Rosji sowieckiej.

Odezwa sowiecka do wszystkich pracowników i „uczciwych obywateli“.

Kraków, 10 marca.

(?) Z Rosyi nadeszła drogą skrową odezwa rządu sowieckiego do wszystkich pracowników i „uczciwych obywateli“ w sprawie obowiązku pracy. Ciekawa i znamienita odezwa ta brzmi jak następuje:

„Republika sowiecka odparła bronią armie generałów i kapitalistów. Powinna ona teraz zająć się rekonstrukcją swego położenia gospodarczego. Praca nieustająca, stała i heroiczna winna być obecnie hasłem dla wszystkich. Ażeby doprowadzić zboże do miast, trzeba do porządku doprowadzić środki transportowe, naprawić koleje żelazne. Ażeby zwalczyć tyfus, trzeba oczyścić miasta, ażeby dopomóc do odrodzenia przemysłu, trzeba wydobyć i rozestąć materiał opałowy. Praca, obowiązująca dla wszystkich — oto nasze hasło! Utworzenie wielo milionowej — armii pracy — oto nasz cel!

Wszelka praca jest obecnie obowiązkiem świętym każdego obywatela. Dezerter pracy zabija dziatwę, potęguje głód i choroby.

Rząd sowieców utworzył komitet centralny pracy obowiązkowej, który ma zastosować wszędzie ten obowiązek, pociągnąć wszystkich do zbudowania nowej przyszłości, do walki przeciw nieszczęściom ludu.

Któż nie jest zainteresowany w tem, aby zniknął tyfus? Koniecznością jest dla każdego, aby miasto otrzymało zboże, surowce, opał. Obywatele, zdolni do pracy, mają być spisani i podzielani według zawodu.

Aby walczyć skutecznie z tyfusem, głodem, niedostatkiem i kryzysem transportowym, trzeba utworzyć pułki ludowe. Niechże nie będzie żadnej instytucji sowieckiej bez komitetu przymusowej pracy. W każdej fabryce, w każdej kopalni, w każdym warsztacie, w każdym domu, komitet winien wziąć na siebie organizację pracy przymusowej. Dezerterów pracy być nie powinno. Praca jest obowiązkiem honoru dla wszystkich. Trudna chwila wymaga jak największych wysiłków. Dzielmy naprzeciw nowej ery, pełnej obietnic zwycięstw i spokojnego życia.

Joachim Hohenzollern napada na francuskich oficerów.

Sensacyjna awantura w Berlinie.

Berlin, 9 marca.

(m-m) W Berlinie sala restauracyjna hotelu Adlon była widownią sensacyjnej awantury o

charakterze politycznym. Książę Joachim Hohenzollern w brutalny sposób napadł na trzech oficerów misji francuskiej, ponieważ ci nie pod-

Z TEATRU im. J. SŁOWACKIEGO

„Ponad śnieg“.

Dramat w 3 aktach Stefana Zeromskiego.

Dzieło Zeromskiego, uderzające rozmiarem i wagą myśli, wychodzi inwencją poza ramę sceny. Nie szuka ono teatralności, ani nerwu dramatycznego w codziennym tego słowa znaczeniu. Autor przełamwał plan wszelkiej architektury scenicznej. Poza budowę akcyj, konfliktów i prowadzeniem charakterów wyłania z duszy bohatera fragmenty jego przeistoczeń i te ukazuje widowni, jakby narodziny nowych tematów, z których dałoby się snuć coraz to inne dramaty.

Bohater Zeromskiego jest człowiekiem, oczyszczającym się z winy nie przez ból osobisty, lecz przez cierpienia ogólnoludzkie, dążący do wyzwolenia, w którym stanie się bielszy „ponad śnieg“. Na czole złożył mu autor stygmat męczeństwa, a w tęsknocie za pełnią życia każe osobistą wolność zdobywać przez zbrodnię, aby jestectwo jego pochylić ku ziemi i zmieszać z prochem, by unurzać go w mętach losu i wzgardzie.

Tragizm losu potęguje klątwa. Na zbrodniarza pada przekleństwo jego własnej matki, czeka go wypędzenie z rodzicielskiego domu, tułaczka i nędza. Zbrodnia, wyzwalać z niewoli indywidualnej, przyniosła z sobą obrozę życia, twardą i bezlitosną, zakuwając w nią przestępcę. Walka o szczęście (ten pierwszy etap dramatu Zeromskiego) kończy się wainą klęską, nie miażdżąc wprawdzie bohatera, lecz rzucając go na kształt zszarganego strzępu w ową otchłań, nad którą Dantęjskie głoski wypaliły wyraz: Pokuta.

Pokuta owa czyni w pierwszej mierze sąd nad dumą, gasząc wszystkie błyski materialne i przygotowując teren do wyzwolenia duszy. Potrzeba je-

dnak ran, zadanych z zewnątrz. Zbrodniarza-pokutnika opuszcza żona, którą zdobył za cenę zbrodni. Wojna, wywiódłszy go w ogień i szal boju, czyni zeń kalekę. Powraca do gniazda, z którego wypędziło go przekleństwo matki, by zmaszawszy winy własne, podnieść zamiar oczyszczenia się z win pokoleń przeszłych. Dom, okolony płomieniem band bolszewickich, chce oddać tym, co krwawą rękę wyciągają po rodzinny jego dobytek. Wola matki staje wprzek synowskiego idealizmu.

I oto postacie obojga przedzierzga autor z charakterów w symbole. Bohaterka dramatu staje się ojczyzna, zjawiając się pokutnikowi w scenie ostatniej, jako obraz przyszły: zwycięska tryumfatorka miłości. W tej wizji wykreśla autor z tematu pojęcie niewoli i ucisku, w tej wizji daje zadośćuczynienie za ogrom osobistego bólu, niesprawiedliwości losu i bolesnego przeznaczenia, co kształtowało duszę bohatera od niskiego tonu egoizmu do pełnego harmonią akordu: ukochania wszystkich i miłości Polski. Dusza ludzka, poważna i ran świadoma, staje się radosna jakimś ogromnym stoicyzmem myśli, bo — jak mówi autor — wszystko jest tak jasne i zwykłe, jak róża na wiosnę, a owoc w żniwa. Takim jest bowiem i życie i śmierć i potwarz i zasadzka — i wszystko, co ludzi raduje, lub smuci.

„Ponad śnieg“, to pierwsza praca Zeromskiego, przeznaczona dla teatru. Znać, że autor w ramach sceny odczuwa znaczne zacieśnienie, że koncepcja, nie znając miejscami hamulca, rozsądza strukturę kulis. Mimo to myśl, wszczęta w dziele nigdzie nie ustępuje na plan drugi, ani nie zwęża zakresu. Owszem, wyraża się zawsze mocną plastyką, tonem i farbą jaskrawą, niekiedy krzyżującą przez zbytnią bezpośredniość. Akt I dramatu zbudowany jest najbardziej scenicznie, zarysowanie akcji i charakterów przepysznie powiązane, natężenie sytuacji posiada wyraz dramatyczny. Dalsze jednak snucie tematu coraz silniej wychyla się poza scenę, przechod-

ząc niemal w stan płynny, który dopiero reżyseria musi ująć w formę konkretną.

Prostolinijność i szczerść wystawienia powinna otrzymać oprawę sceniczną sztuki Zeromskiego. Zadaniem reżysera jest dobyć z sytuacji bezwzględna prawdę, a w prowadzeniu gry aktorskiej uzyskać zwycięstwo się występujących w postaci i ich losy. Scena ma w tym wypadku dawać żywych ludzi i podkreślać momenty tragiczne dusz — ma być nie tylko sztafżem, lecz dopełnieniem dramatu, komentarzem tragizmu, przejawiającego się w jej wnętrzu. Reżyseria winna zestroić akcję z tonem gry, nastrojem barwy i dźwięku, osiagając najwydatniejszy plon — w wypośrodkowaniu naturalizmu sztuki i jej ideologii, celem uzyskania najistotniejszego wysiłku; harmonii sceniczej.

Na scenie krakowskiej wystawiono i odegrano rzecz starannie. Dekoracja aktu I i III była naprawdę stylowa, reżyseria Jednowskiego sumienna. Wysocka w roli Rudomskiej uderzyła w ton głęboko tragiczny, w ustawieniu koncepcji aktorskiej zwracając baczną uwagę na intonację tekstu, akcenty charakteru, wymowę pozy i gestu. Scena Kłaptwy w akcie I była przepyszna. Panciewiczowa, jako Irena Tychniecka, utrzymała ciągłość tonu, z wewnętrznymi rysy postaci trwale uplastycznia. Co przyjemnością przychodzi mi zaznaczyć nie po raz pierwszy korzystny rozwój tego talentu. Główną rolę męską młodego Rudomskiego powierzono Ziemińskiemu. Artysta wniósł w nią wiele subtelności i rozmysłu, wczuwając się w prawdę życiową sytuacji. Z ról, w których dotychczas widzieliśmy Ziemińskiego, ta ostatnia wyróżnia się dodatnio. Z reszty grających wymienić należy: Szymberskiego (pełen charakteru młynarz Joachim), Nowakowskiego (Światobor), Wasiliewskiego (oficer bolszewicki) i Białkowską (Iletena).

Jan Pietrzycki.

nieśli się z miejsca, kiedy orkiestra zagrała „Deutschland, Deutschland ueber Alles“... Księżę zawołał:

— Wstać albo precz za drzwi!

Księża poparli niemieccy oficerowie, odrzucając Francuzów naprzód obelgami, a potem posuwając się do czynnych zniewag. Policja wkroczyła do lokalu. Księża Joachima oraz je-

go towarzyszy kapitana Kleina i rotmistrza Platfena, aresztowano.

Francya zwróciła się do rządu niemieckiego z żądaniem interwencji w tej sprawie. Księżę Joachim, który obecnie znajduje się w areszcie, śledczym, twierdzi, że sobie całej awantury nie przypomina dokładnie. Przeczy wszakże, jakoby rzucał szklankami, krzesłami, butelkami, a wybuch swój tłumaczy stanem nietrzeźwym.

Romantyczny powrót Karola Habsburga.

Pod nazwiskiem Kaspra Kovacsa.

Rzym, 9 marca.

(m-m) „Tribuna” podaje informacje swego budapeszteńskiego sprawozdawcy, który z wiarygodnych źródeł otrzymał wiadomość o planowanym powrocie Karola Habsburga na Węgry. Był cesarz ma przyjechać incognito pod fałszywym nazwiskiem do Budapesztu, gdzie już grupa karlistów przygotowuje teren i środki do nowego przewrotu, do przywrócenia Ka-

rola na tron. Podobno o sprawie tej wie także dobrze prezydent ministrów Huszar. Minister spraw wewnętrznych Beniecky wysłał do przedstawiciela włoskiego jednego z państw neutralnych list, w którym prosi, o ułatwienie podróży dla Kaspra Kovacsa, Józefa Wagnera, Fryderyka Plesfingera i Stefana Mezaros. Pod nazwiskiem Kasper Kovacs jak stwierdzono kryje się Karol Habsburg.

Ohydna zbrodnia we Francji.

Sześćoletnia dziewczynka zamordowana. — Zwłoki jej pokrajane w kawałki.

Paryż, 9 marca.

(m-m) Pisma paryskie donoszą o ohydnej zbrodni, popełnionej przez małżonków Penisson na osobie sześćoletniej dziewczynki Rolandy Leprieur. W czasie rewizji, przeprowadzonej u Penissonów, znaleziono w dwóch pakietach ciało biednego dziecka, pokrajane na kilkadziesiąt kawałków. Penissonów aresztowano natychmiast. Żona obwinia męża o morderstwo i w następujący sposób kreśli obraz ohydnej zbrodni:

— We wtorek, kiedy mąż wrócił do domu dzieci nasze bawiły się z Rolandą. Nagle mąż rzekł do mnie: „zabierz stąd te bębny”. Posłałam wtedy moje dzieci po jabłecznik, a Rolan-

da została się sam na sam z moim mężem. Skoro powróciły kazałam im iść do ciotki, a sama weszłam do pokoju, gdzie przedstawił się mi oczom następujący widok: Rolanda leżała na łóżku — zupełnie obnażona — martwa! „Widzisz! — rzekł do mnie — zabiłem ją i piłem jej krew!... Teraz trzeba uprzętnąć zwłoki!.. Zanieśliśmy ciało do piwnicy, gdzie mój pokrajaj je w kawałki, aby w oddzielnych pakietach zanieść je do lasu.

Penisson broni się energicznie i twierdzi, że to żona zabiła dziewczynkę, a chce na niego zrzucić winę, aby się zemścić za zdrady małżeńskie.

Rozprawa o zbrodnię szpiegostwa przed sądem wojskowym w Przemyślu.

(Od naszego korespondenta).

Przemyśl, 9 marca.

Przed trybunałem tutejszego Sądu wojskowego odbyła się sensacyjna rozprawa karna o zbrodnię szpiegostwa przeciw żonie radcy skarbowego p. Maryi Adamskiej.

Rozprawą kierował kapitan-sędzia p. Piotrowski, oskarżał por.-sędzią p. Fuss, bronił adwokat dr Landau.

Sprawa Adamskiej jest epilogiem głośnej w swoim czasie afery szpiegowskiej studentów Fedyszyna, Monda, Holzmana i siostry jego, Laury Holzmannówny, którzy jako agenci ukraińskiej stacji wywiadowczej, którą kierowali w Samborze oficerowie Temniuk i Charak, przekradali się przez linię bojową do Przemyśla i stąd przewozili do ukraińskiej stacji wywiadowczej wiadomości o sile, rozmieszczeniu i ruchach polskich sił zbrojnych. Fedyszyn, Mond, Holzman i Laura Holzmannówna stawiali jeszcze ubiegłej zimy przed tutejszym sądem doraźnym i wszyscy zostali zasądzeni na karę śmierci. W drodze łaski zamieniono karę tę Holzmannówny na dożywotnie, Holzmanowi na 20-letnie, Fedyszynowi i Mondowi na 10-letnie więzienie.

W owym to czasie aresztowano także p. Adamską na podstawie zeznania Fedyszyna, iż ukraińska stacja w Samborze, wysyłająca go do Przemyśla, poleciła mu zgłosić się do p. Adamskiej po instrukcje. Sprawa ta została jednak z postępowania doraźnego wyłączona i przekazana zwyczajnemu trybunałowi. Po dwunastomiesięcznym areszcie śledczym zasiadła p. Adamska na ławie oskarżonych. Między innymi podejrzewano ją o to, że w okolicy Radymna utrzymywała małą flotylę łódkową, używaną do przewożenia Ukraińców na drugi brzeg Sanu. Ponieważ postępowanie dowodowe nie dostarczyło żadnego materiału obciążającego, prócz nie popartych pogłosek i plotek p. Adamska (która jest żoną Polaka) została uwolniona od winy i kary. S.

Madame Dubarry

w „UCIESZE”. — Początek o godz. 4:30.

W niedzielę dnia 7 marca odbył się ślub panny Janiny Sosnowskiej Mikoszewskiej z panem Bohdanem Różyckim w kościele parafialnym św. Mikołaja za specjalnym pozwoleniem księcia Biskupa o czym się zawiadamia Znajomych.

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk.

40 Męczenników

Wschód słońca 7:06

Zachód słońca 6:38

Długość dnia 11:21

TEATR IM. JUL. SŁOWACKIEGO

Środa: „Lilla Weneda”.

Czwartek: „Ponad śnieg”.

Piątek: „Lilla Weneda”.

TEATR „BAGATELA”.

Środa: „Gra serc”.

Czwartek: „Twarz i maska”.

Piątek: „Brat marnotrawny” (Nowość).

TEATR POWSZECHNY.

Środa: „Opowieści Hoffmanna”

Czwartek: „Odrodzenie”.

Piątek: „Ewa”.

OPERETKA W NOWOŚCIACH

Środa: „Manewry jesienne”.

Czwartek: „Manewry jesienne”.

WYKŁADY W DOMU ARTYSTY (pl. św. Ducha).

Środa: art. dram. T. Białkowski: „Polska poezja miłosna” (godzina recytacji).

KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH.

Rynek główny Linia A—B L. 30.

Czwartek, prof. dr Maryan Szykowski: „Arcydzieła literatury światowej” (Homera) z recyt. art. dram. Jadw. Korwin.

POWSZECHNE WYKŁADY UNIwersyteckie W KRAKOWIE.

Środa: „Teorie najnowszej fizyki i ich wartość filozoficzna” ks. prof. F. Horyński.

Napad bandytów na pociąg:

„Corriere della Sera” donosi, że na pociąg jadący z Bolonii do Medyolanu napadła banda rozbójników i pociąg zatrzymała. Między bandytami a znajdującymi się w pociągu żandarmami wywiązała się walka, co wszakże nie przeszkodziło rabusiom splądrować doszczętnie wozów pakunkowych.

Fox-trott zdebronizowany.

Ślawa tango, fox-trotta i innych modnych tańców minęła bezpowrotnie. Ameryka je zarzuca, ma nowe rodzaje tańca. Zwiążą się one: check-to-check, lip-to-lip i hip-to-hip, co znaczy — policzek do policzka, usta do ust i biodro do biodra.

IGNACY DYGAS

w „Opowieściach Hoffmanna”

Znakomity tenor warszawski wystąpi dziś t. j. we środę 10 b. m. w „Opowieściach Hoffmanna” w Miejskim Teatrze Powszechnym. Bilety nabywać można tylko w kasie dziennej Miejskiego Teatru Powszechnego.

Krawat za 775 kor.

„Arbeiter Zeitung” pisząc o orgii drożyzny w Wiedniu podaje, iż na wystawach sklepowych na Kaerntnerstrasse widnieją krawaty męskie w cenie 775 kor.!

O krawcu, który chciał zostać posłem.

(m-m) W „Salut” piśmie ukazującym się w Saint-Malo ukazał się następujący komunikat: „Jean Sost krawiec, niewybrany kandydat przy ostatnich wyborach, składa serdeczne podziękowanie swoim 577 wyborcom, którzy oddali na niego swe głosy. Na dowód swej wdzięczności udziela im wszystkich 10 proc. opustu przy zamówieniach krawieckich.

Kto niema 120 dolarów pensji miesięcznej — niech się nie żeni.

(m-m) Z Chicago donoszą: Dyrekcyja tamtejszego „Federal Reserve Bank” oznajmiła swym urzędnikom, iż pobierającym pensję poniżej 120-tu dolarów miesięcznie nie wolno się żenić bez zezwolenia dyrekcyi.

NA DZIEŃ DOBRY!

„Porozumienie z mieszkańcami Marsali”

Czy byta lepsza kiedykolwiek farsa?

A ja znam lepszą — ręczę za to słowem:

„Porozumienie Warszawy z Krakowem!” Kr.

WEZWANIE DO OBYWATELI SZWAJCARSKICH I RUMUŃSKICH W KRAKOWIE. Dyrekcyja policji w Krakowie wzywa wszystkich obywateli szwajcarskich i rumuńskich stale w Krakowie zamieszkałych lub też czasowo tu przebywających, by w dniach 12, 13, 15 i 16 zgłosili się w tutejszej Dyrekcyi policji przy ul. Zaczysze na parterze pod L. 14 w godzinach urzędowych między 9 a 12 przedpołudniem z dokumentami osobistymi.

„LILLA WENEDA” DLA MŁODZIEŻY SZKOLNEJ. Dzisiaj daje Teatr im. Słowackiego „Lilla Weneda” dla młodzieży szkolnej o godz. 5 popoł. Role „Lilli Wenedy” gra dzisiaj p. Kacicka. Jutro niezwykły dramat Żeromskiego „Ponad śnieg” przyjęty tak entuzjastycznie przez krytykę i publiczność. „Ponad śnieg” powtórzony będzie w sobotę 13 bm. W piątek po raz 9-ty „Lilla Weneda”. Próby z „Młodzieżą” K. Rostworowskiego, są w pełnym toku przy współudziale autora. Premiera tej atrakcyjnej a tak oryginalnej nowości przygotowywana jest na drugą połowę bm.

Z TEATRU „BAGATELA”. W „Bracie marnotrawnym” Wilde’a w świetnym przekładzie Bol. Gorczyńskiego, obsada jest następująca: Droudering (p. Brzeski), Aldernou (p. Orzechowski), kanonik Czech-jubl (p. Dębowicz), Lady Braknel (p. Sznaga-Andruszewska), Gwendolena (p. Hańska), Cecylia (p. Modzelewska), panna Prizm (p. Gorajska). Reżyserję prowadzi p. Franciszek Wysocki. Nowe dekoracje odtwarzające wnętrze angielskiego domu, już wykończone, przedstawiają się imponująco. Całość zatem wywoła silne wrażenie oddając jak najtrafniej intencje autora, który szeregiem świetnych sztuk zdobył na wszystkich scenach stołecznych pierwszorzędny rozgłos. „Brat marnotrawny” ostatnio był grany w Teatrze Polskim w Warszawie kilkadziesiąt razy z rzędu.

„BAGATELA” DLA DZIECI I MŁODZIEŻY przygotowuje na sobotę najbliższą znowu wesołe przedstawienie, którego atrakcją będą produkcje taneczne uczenia Koszutskich oraz fenomenalna dwójka lilipucich śpiewaków i tancerzy czteroletniego Dziunia i pięcioletniej Lusi Świerzków. W interpretacji tych małych aktorów urządził nasi miliusińscy „Śłowiczka” Belzy i „Wiesława” Brodzińskiego.

KONCERT KOMPOZYTORSKI KAROLA SZYMANOWSKIEGO z udziałem słynnego skrzypka Pawła Kochańskiego, oraz śpiewaczki warszawskiej odbędą się nieodwołalnie w niedzielę 14 bm. Bilety są już do nabycia u J. Rudnickiego, Linia A—B.

PORANEK O „MUZYCE ROSYJSKIEJ” odbędzie się w niedzielę 14 bm. w sali „Sokoła”. Prelegentem jest dr Józef Reiss — w części ilustracyjnej wystąpi nasz sławny śpiewak Ignacy Dygas, który dnia 12 bm koncertować będzie w Zakopanem.

KRAKOWSKIE TOWARZYSTWO ŚPIEWACKIE „ECHO” urządzi w sobotę 20 bm. w sali „Sokoła” koncert inauguracyjny z udziałem lwowskiej pieśniarki p. Maryi Josztówny. Zespół 50 śpiewaków wykona pod batutą pp. Walewskiego i Isakowicza utwory choralne. Bilety do nabycia w księgarni S. A. Krzyżanowskiego.

BICK — BIURO INFORMACYJNE CZERWONEGO KRZYŻA. W porozumieniu z Naczelnem Dowództwem W. P. został rozszerzony i ustalony zakres działania Biura Informacyjnego Czerwonego Krzyża („BICK”), istniejącego przy polskim Tow. Czerwonego Krzyża, Warszawa, Nowy Świat 72. Zadanie „BICKA” jako Instytucji społeczno-wojskowej będzie: 1) udzielanie informacji o poległych, rannych, chorych, zmarłych, zaginionych, lub wziętych do niewoli oficerach, urzędnikach i żołnierzach wojsk

polskich. 2) udzielanie informacji celem ułatwienia korespondencji przy pomocy poczt polowych. 3) ułatwianie i pośredniczenie rodzinom zmarłych wojskowych w uzyskiwaniu urzędowych świadectw zeznań. 4) udzielanie informacji o jeńcach i internowanych własnych, przebywających w krajach nieprzyjacielskich, oraz o jeńcach i internowanych obcych, przebywających w Rzeczypospolitej Polskiej. Ażeby sprostać temu zadaniu pozostaje „BICK” w ścisłym kontakcie z Instytucjami wojskowymi — przez oficerów łącznikowych specjalnie do tego celu przydzielonych do „BICKA”.

O OPIEKĘ NAD INWALIDAMI. Biorąc pod uwagę obecne ciężkie warunki życiowe, wskutek których prócz szerokich mas społeczeństwa, znaleźli się także bardzo liczni inwalidzi wojskowi w nader krytycznym położeniu, przystępuje DOG. do chętniej akcji w celu niesienia jak najwydatniejszej pomocy tym wiernym synom Ojczyzny, którzy w obronie jej granic i dobra całego narodu, jak też tych, którzy biorąc przymusowy udział w walkach w szeregach armii zaborczych, ponieśli liczne ofiary i stali się wskutek odniesionych uszkodzeń mniej zdolni do zarobkowania względnie nie znajdujący pracy. W pierwszej linii spoczywa tedy na władzach i instytucjach wojskowych ten poważny obowiązek poczynienia wszelkich zabiegów, przy pomocy których uzyskanoby możność umorzenia długu zaciągniętego przez Ojczyznę wobec wiernych jej synów.

ZAWODY ATLETYCZNO-BOKSERSKIE dla żołnierzy urzędu amerykańska misja Y. M. C. A. w środę wieczór (dzisiaj) o godz. 6.30 wieczór. Wstęp dla PT. wojskowych w mundurach wolny.

DYREKCJA KOLEI PANSTWOWEJ w Krakowie rozpisuje publiczną rozprawę ofertową na budowę wieży wodnej z 2 koncentrycznymi zbiornikami po 150 m³ pojemności, z żelaza-betonu wraz z dostawą i z montowaniem wewnętrznego urządzenia mechanicznego i centralnego ogrzewania w stacji Tarnów. Termin do wniesienia oferty upływa z dn. 24 marca 1920 roku.

TAJNY SKŁAD SKÓRY. Dnia 3 bm przedpoł. komisarz pol. Kleczek zakwestyonował u Wolfa Landerera lat 28 liczącego kupca zam. w Podgórzu przy ul. Lwowskiej 1.14 ukryte w prywatnym mieszkaniu we framudze 26 bali skóry boksowej (bal po 12 sztuk) wartości ponad 200.000 koron. Przesłuchany na wstępie Landerer nie mógł wykazać się uprawieniem przemysłem i zeznał, że skóry nabył w pewnej garbarni w drodze rekompensaty za skóry kozła i barania. Za jedną skórę barania. Za jedną skórę barania lub kozła otrzymywał 3 i pół stopy skóry gotowej. Przy rewizji przeprowadzonej w biurku znaleziono wiele listów i pozwoleń wywozowych. Śledztwo w toku.

ZAMIAST MASZYNY DO PISANIA... KAMIENIE. Bank ubezpieczeń „Vesta” w Poznaniu posłał swemu oddziałowi w Krakowie maszynę do pisania. Po dłuższym czasie paka z maszyną wreszcie przybyła do Krakowa, po odbiór której zgłosił się dyrektor oddziału tutejszego p. Lanc. Jakież było jego zdziwienie, gdy po otwarciu paki zamiast maszyny, znalazł kamienie, przymocowane deskami do paki. Charakterystyczne, że złodzieje naładowali pakę taką ilością kamieni, że waga w zupełności odpowiadała wadze wykazanej na frachcie.

AMATOR ŚLEDZI. Na rampie dworca towarowego od dłuższego czasu już znajdują się beczki śledzi, przeznaczone dla tutejszej ludności. Codziennie tych beczek coraz mniej, kto może i chce kradnie ów zamorski specjał. Onegdaj aresztowano sekcyjnego wojskowego pułku, kolejowego, 24-letniego Jana Kamusińskiego, który zamiast pilnować towaru, skradł jedną beczkę śledzi wartości około 2500 kor., i chciał ją sprzedać na Kazimierzu za 1500 koron. Kupującemu cena tak niska, nasunęła pewne podejrzenie, wobec czego sprowadził policjanta, który zapiekował się amatorem śledzi.

ZŁODZIEJ SKLEPOWY. Do pewnego sklepu na Kazimierzu przybył niejaki Mojżesz Rosenblatt rzekomo na zakupy. Zażądał rozmaitych materii, a gdy właściciel sklepu odwrócił się, by przynieść inny towar celem zadowolenia grymasnego gościa, ów korzystając z nieuwagi kupca schował pod płaszcz resztkę materii. Bystry jednak kupiec zauważył kradzież i kazał Rosenblatta aresztować.

POCZWÓRNE MORDERSTWO W SAINT MIHIEL. Pisma francuskie donoszą, iż robotnik polski niejaki Panas zamordował w Saint Mihiel rodzinę złożoną z 4 osób. Morderca uciekł unosząc ze sobą kasetkę, zawierającą 200 franków i ważne dokumenty.

SKŁADKI. Na sieroty po poległych żołnierzach słożyła w Administracji naszego pisma p. Marya Zauss — jako nieprzyjęty podarek — złotą obrączkę ślubną.

Zbiórka plebiscytowa powiatu Krakowskiego.
(Komunikat Sekretaryatu Towarzystwa Obrony Kresów Zachodnich).

Kraków, 10 marca.
W niedzielę dnia 14 marca 1920 rozpocznie się w powiecie Krakowskim i Podgórskim zbiórka pod hasłem „Tydzień Obrony Kresów Zachodnich” przy czym odbędą się w obu powiatach wiece śląsko-spisko-orawskie.

Jako mowcy wieców wystąpią nasi dzielni Górnoszlązacy i Cieszyniaci, którzy przy pomocy zastępu akademickiej młodzieży kresowej wejdą pod chaty ludu naszego, niosąc słowo oświaty i zapalu narodowego.

Wiece odbędą się w ustalonych terminach w każdej parafii, poczem rozruci się wśród zebranych poważną liczbę wydawnictw książkowych i odznak plebiscytowych.

Podatek narodowy powiatu Jędrzejowskiego

W dniu dzisiejszym otrzymał Zarząd Główny Towarzystwa Obrony Kresów Zachodnich zawiadomie-

Dlaczego mamy łagodniejsze zimy?

(m-m) Łagodna tegoroczna zima, która już w lutym obdarzyła nas wiosennym ciepłem — jest zjawiskiem w obecnych warunkach wielce pożądanym, ale w ostatnich dziesięciu lat bynajmniej nie odosobnionem. Wykłada się zatem pytanie, czy klimat istotnie zmienił się i z jakich powodów. Angielski meteorolog, S. Z. Bartin, wskazuje, że ocieplenie się atmosfery nie ogranicza się jedynie do terenów europejskich. Także w innych częściach świata rozwój cywilizacji nie pozostał bez wpływu na klimat. W Kanadzie stwierdzono oficjalnie, że kultura rolnicza i podniesienie urodzajności ziemi spowodowały złagodzenie ostrego charakteru zim. — W wielu częściach tego kraju, szczególnie w okolicy Winnipeg — rozpowszechnione jest wśród starych kolonistów mniemanie, że mrozy takie, jakie bywały dawniej, — już się teraz nie

zdarzają. Bastin usiłuje to złagodzenie klimatu wytłumaczyć stopniowym osuszeniem gleby. Włagotna ziemia jest zawsze zimniejsza niż sucha, nietrudno więc pojąć, że wilgotność wielkiego obszaru może spowodować pewne obniżenie temperatury.

Jeżeli wielkie obszary bagajiste zostaną odwodnione — to niechybnie wpływa to na zmianę warunków klimatycznych. Fakt ten udowodniono w Anglii, w okolicy Greenwich, przy pomocy badań meteorologicznych.

W ostatnich 200 czy 300 latach ustronie błot i terenów bagajnych jest na porządku dziennym. Przytem racjonalna uprawa ziemi — wyciąża również wilgoć z gleby. Temperatura gleby podnosi się w ten sposób i wpływa na złagodzenie klimatu.

Zamach morderczy na własnego brata

Dwaj bracia, Stanisław i Władysław Zajęce, pierwszy sklepikarz, a drugi piekarz, żyją już od wielu lat w nieprzyjaźni. Ilekroć schodzili się ze sobą, dla załatwienia spraw rodzinnych, stale rozchodzili się w nieprzyjaźni. Szczególną nienawiścią pałał Stanisław do Władysława, któremu **niejednokrotnie odgrażał się, że go nabije, że go „nauczy” i t. p.**

Wczoraj o godzinie 1 w nocy Stanisław opuścił swoje mieszkanie przy plicy Radziwiłłowskiej i dorożką pojechał do Rekówic, gdzie brat jego ma piekarnię. Wszedł do zakładu, przywitał pracującego brata stekiem wyzwisk i krzycząc: „**ja cię zastrzelę!**”, **mementalnie strzelił trzykrotnie do niego z rewolweru.**

Po pierwszym strzale, który nie trafił Władys-

ława, zaczął on uciekać, a względnie, ponieważ drzwi były zamknięte, zaczął biec wokół piekarni, tak, że dwa dalsze strzały **wprawdzie trafiły go, ale nie pozbawiły go życia.** Władysław Zajęca otrzymał jeden postrzał w bok, druga kula zaś **zranila go w czoło.** Po zamachu, odgrazając się w dalszym ciągu, opuścił niedoszły bratobójca piekarnię i nie spokojnie wrócił do swego domu. Natomiast Władysław, po opatrzeniu ran, doniósł policyi o zamachu brata na jego życie. Policja Stanisława Zajęca aresztowała. W śledztwie zeznał, że **o niczem nie wie, niczego sobie nie przypomina, gdyż owego dnia był zupełnie pijany, prawie nieprzytomny.** Świadczenie zająca jednak zaprzeczają tłumaczeniom się aresztowanego.

nie, że ziemianie powiatu Jędrzejowskiego, w myśl uchwały z dnia 24 lutego 1920 poprzę akcję zbiórki „Tydzień Obrony” w ten sposób, iż złożą dobrowolny podatek w wysokości 1 Mk od morgi ziemi.

Witając powyższą uchwałę stwierdzić należy, iż dotąd jest to drugi wypadek tego rodzaju, a mianowicie jako pierwszy uczynił to powiat Wieliczka. Oby przykład ten znalazł jaknajwięcej naśladowców.

Cedula kursowa Giełdy krakowskiej
z dnia 9 marca 1920 r.

	Ofiaro- wano K	Żądano K
Marki niemieckie po 100 M.	250—	260—
„ 1000 M.	268—	278—
Ruble carskie po 100 Rb.	278—	287—
„ 500	280—	290—
„ dumskie	70—	80—
Franki francuskie	16:50	17:50
Dolary amerykańskie	220—	230—
Lei rumuńskie	300—	320—
Berlin	255—	265—
Praga	235—	245—

NADEŚLANE.

Za duszę **św. pam.**

Łukasza Mackiewicza

odbędzie się w szóstą rocznicę śmierci

Nabożeństwo żałobne

dnia 12-go marca 1920 r. o godz. 9-tej rano w kościele parafialnym św. Floryana w Krakowie, na które zaprasza przyjaciół i znajomych zmarłego

Wdowa z dziećmi.

„Salon Sztuki”
ul. Szpitalna Nr. 40.
(naprzeciw teatru miejskiego).

Sprzedaj i kupno obrazów pierwszorzędnych mistrzów, polskich i zagranicznych, po cenach umiarkowanych. Chcąc uprzyściplnić najszerzszym warstwom nabywanie prawdziwych dzieł sztuki, **zaprowadza dyrekcya również**

== sprzedaż na spłaty. ==
Telefon 2486. 405

Firma H. Mendelsohn w Krakowie
poszukuje

KASYERA
tudzież siły buchalteryjnej

Reflektuje się tylko na siły rutynowane. Do oferty należy dołączyć odpisy świadectw. 531

Brylanty, perły, platynę, złoto, srebro, zegary, zegarki, biżuterję nową i antyczną, oraz **zęby sztuczne** (nawet połamaue) kupuje po najwyższych cenach **Józef Cyankiewicz,** Zakład zegarmistrz.-jubilerski, **Kraków,** ul. Sławkowska l. 1. 562

Zawiadomienie.

Zawiadamiam Szanowną P. T. Publiczność, iż założyłem **plerwszorzędną artystyczną Pracownię Szewską** i wykonuję roboty podług najnowszych fasonów po cenach przystępnych. Przyjmuje również specjalne roboty dla aktorek.

J. Ciesielski, Podgórze
568 ulica Wita Stwosza l. 26 (dawniej Wąska)

Pamiętajcie o żołnierzu polskim !!!

Plan uprowadzenia Beli Kuhna.

Aresztowanie austriackiego porucznika Probst a i węgierskiego barona Liptaya.

Kraków (Radio PAT Wiedeń): **Bela Kuhn** został przewieziony ze szpitala w Stockerau do **arajowej lecznicy w Steinhofie.** Były węgierski komisarz ludowy Pogany i doktor Bittelheim, którzy dotychczas pozostawali w leczeniu w szpitalu Rudolfa w Wiedniu, zostali dzisiaj również do Steinhof przewiezieni.

Kraków (Radio PAT z Wiednia): Na skutek śledztwa pol cyjnego, przeprowadzonego w sprawie planowanego uprowadzenia Beli Kuhna ze szpitala w Stockerau, **dokonano aresztowania**

austriackiego porucznika w rezerwie, Jana Probst a i węgierskiego barona Antoniego Liptaya. Porucznik Probst może być uważany za moralnego inicjatora planu uprowadzenia Beli Kuhna. Podczas eskortowania przez Promenadę Elżbiety, **przedsięwziął baron Liptay próbę ucieczki, którą jednak udaremniono.** Policja poszukuje jeszcze pewnego porucznika narodowej armii węgierskiej, który brał również udział w spisku.

Narady polsko-ukraińskie w Warszawie.

Warszawa. (Tel. M.) Z kół ukraińskich informują, że w Warszawie toczą się obecnie konferencje polsko-ukraińskie w sprawie ułożenia stosunków na Rusi pomiędzy reprezentantami

polскими a rządem atamana Petlury. Z ramienia Polski biorą udział St. Horwath, Ed. Paszkowski, hr. J. Potocki i hr. A. Sobanski.

Czeskie napady bandyckie na całym Śląsku!

Cieszyn (PAT) W Górnej Suchej żandarmi dziś popołudniu strzelali do ludności i zranili ciężko górnik Leopolda Jurczka, który w drodze do szpitala w Cieszynie zmarł. Z Orłowej donoszą, że w nocy o godz. 3 i pół około 20 bandytów w ubraniach cywilnych z dwoma żandarmami czeskimi wpadło do mieszkania kierownika filii Towarzystwa oszczędności i zaliczek, p. Franciszka Motyki i wywiozło go do Polskiej Ostrawy, gdzie go zamknęto w ratuszu. Razem z nim zamknięci tamże są: Stanisław Paluch z Orłowej i inżynier Wojnar z żoną z Łazów. W Porębie zdemolowano czytelną polską. W

Dąbrowie aresztowano inżyniera Buzka, wraz z inżynierową Kiedroniową, którą zaciągnięto z łóżka, mimo choroby, kazano się ubrać i zawleczono do Polskiej Ostrawy. W Orłowej aresztowano prezesa organizacji robotniczej Gredziakę i robotnika Farłę oraz trzech synów dyrektora Olszaka z Karwiny, w wieku od lat 11 do 16, uczniów gimnazjalnych. Aresztowania w Orłowej przeprowadzał Brosz, przewodniczący czeskiego Komitetu plebiscytowego.

Z Czaczy donoszą, że zebrała się tam banda 400 cywilnych Czechów, uzbrojonych w granaty ręczne i karabiny, mająca napaść na Mosty i Jabłonków.

Napad opryszków czeskich na szyby w Dąbrowie.

Cieszyn (PAT). Według protokołów, spisanych z górnikami z Zagłębia, wczoraj, t. j. dnia 8 marca, banda czeskich robotników, uzbrojonych w pałki, okute żelazem, śpiewając: „Jeszcze Polska nie zginęła, ale zginąć musi (!)“, — wpadła na szyb Eleonory w Dąbrowie, bijąc i rozpędzając robotników. Żandarmerya czeska, która o tej godzinie zwykle bywa na szybie dla spisywania robotników pracujących, dziwnym sposobem była nieobecna, a gdy wreszcie znalazł się jakiś żandarm czeski, nie przedsięwziął żadnego kroku dla wypędzenia bandy. Uśmiechał się tylko i mówił: „Idźcie chłopcy do domu, dziś je-

szcze nic nie będzie (?). Obok szkoły stała grupa profesorów czeskich i uczniów, rozmawiając o czymś żywo, a następnie rozeszła się ze słowami: Jutro zbiórka o godzinie 10, a pojutrze urządzimy Polakom plebiscyt.

Cieszyn i Frysztat są przepelutone zbiegami z Zagłębia, tak sterroryzowanymi przez Czechów, że nie mają oni odwagi powrócić do domu. — W Łazach Czesi rozbili i zrabowali wczoraj sklep kooperatywy konsumcyjnej, w Pietwałdzie Czesi pozrywali wszystkie polskie napisy na sklepach.

Uchwalenie kredytów na zaopatrzenie armii.

Dyskusja aprowizacyjna w Sejmie. — Optymistyczne oświadczenia ministra aprowizacji.

Warszawa. (PAT) Sejm rozpoczął obrady nad popieraniem przez rząd akcji społecznej budowy domów ludowych.

Referował ks. Starkiewicz wykazując, że blisko 180 towarzystw ludowych zwróciło się do rządu z prośbą o poparcie tej akcji i blisko 80 domów jest już w budowie, lecz budowa napotyka na trudności głównie z powodu braku funduszy, nadto dlatego, że poszczególne ministerstwa jeszcze się ze sobą nie porozumiały i spierają się o kompetencje w tej sprawie. Zdaniem mowcy najważniejszym byłoby powierzyć tę sprawę Ministerstwu pracy i opieki społecznej.

Pos. Szypper proponuje poprawkę, aby w rezolucji była mowa o domach ludowych tak dla wsi, jak i dla miast, ponieważ zachodzi obawa, że ogólne wyrażenie „Domy ludowe“ będzie interpretowane tak, jakgdyby chodziło tylko o domy na wsi.

Izba przyjęła rezolucję Komisji odbudowy kraju wraz z poprawką posła Szyppera.

W rezolucji wzywa Komisja rząd, aby akcję społeczną w sprawie domów ludowych popierał w kierunku udostępnienia materiałów budowlanych dla czynników społecznych, oraz przez udzielanie kredytów do możliwie wysokich granic i łatwo spłacalnych.

Przystąpiono do obrad nad

SPRAWĄ ZMIANY POSTĘPOWANIA SĄDOWO-CYWILNEGO

obowiązującego w byłej dzielnicy austriackiej.

Pos. Matakiewicz zwraca uwagę, że w Małopolsce daje się odczuwać coraz większy brak sędziów, których wielu powołano do wojska, wielu do służby w Kongresówce, w Wielkopolsce i na kresach. Wobec braku sił obowiązkiem Min. jest uproszczenie postępowania. W myśl projektu przedłożonego przez Komisję, mają być wprowadzone reformy w zakresie cywilnej ustawy procesowej, mianowicie ma być podniesiona granica właściwości sądów powiatowych, rozszerzony zakres działania sędziego samostanowego w trybunalach I instancji, uproszczone postępowanie przez zmianę niektórych przepisów formalistycznych. Dąży się również do usunięcia zbędnej pisaniny i uproszczenia postępowania. Zastanawiano się również, czyby nie znieść tak zwanych kolegiów, aby mieć

więcej sędziów do dyspozycji. Przedstawiciel Min. sprawiedliwości oświadczył jednakże, że zniesienie kolegiów zaskoczyłoby komisję kodyfikacyjną, oraz odwlekloby reformę postępowania sądowo-cywilnego. Zaniesiono więc myśli zniesienia kolegiów. Delegaci Min. dla byłej dzielnicy pruskiej i zarządu cywilnego ziem wschodnich oświadczyli, że dadzą sobie radę w obsadzeniu posad w sądownictwie na powyższych ziemiach. W imieniu komisji prawniczej prosi mowca o przyjęcie projektu wspomnianej ustawy.

P. Stapiński stawia rezolucję wzywającą Min. sprawiedliwości do najrychlejszego wniesienia ustawy o jednolitych zasadach w całym państwie, oraz projektu należytego wynagrodzenia sędziów.

Wicem. sprawiedl. Morawski zaznacza, że głównym motywem nie był brak sędziów, ale odcena wartość pieniądza w stosunku do wartości przedwojennej. Jednakże brak sędziów nie był też bez wpływu. Co się tyczy uposażenia sędziów, została opracowana odpowiednia ustawa. Minister sprawiedliwości porozumiał się w tej sprawie z ministrem skarbu. Min. zgadza się z wnioskiem posła Stapińskiego. Sprawę urzędu rozjemczego Min. będzie się starało rychło załatwić.

P. Matakiewicz w imieniu Komisji prawniczej oświadcza zgodę na rezolucję p. Stapińskiego.

Ustawę wraz z poprawkami Komisji prawniczej przyjęto en bloc w drugim i trzecim czytaniu. Przystąpiono również do rezolucje posła Stapińskiego.

Izba przystąpiła do wniosków bagłych posłów Barlickiego, Sołtyka, Ziemleckiego i innych w sprawie aprowizacji miast oraz depesz nadsyłanych przez rozmaite miasta w sprawie aprowizacji.

Sprawozdawca Komisji aprowizacyjnej pos. Gdylk proponuje, aby Sejm uchwalił wezwać rząd, by zwracał baczną uwagę na planowe zaprowiantowanie miast i udzielał wydatnej pomocy, na jaką tylko rozporządzał zapasy zezwalał, oraz aby przedstawił Sejmowi do zatwierdzenia plan wyżywienia ludności na rok 1920-21, i to w ciągu dwóch tygodni.

P. Arciszewski stwierdza, że miasta strzymują ją zaledwie 40 proc. należnej im aprowizacji.

Szczególnie odczuwają te braki górnicy i skutkiem tego nie mogą wydawnie pracować. Mowca stawia rezolucję wzywającą rząd do wysłania Komisji rządowej celem zbadania stanu aprowizacji górników i usunięcia przeszkód w wydatnej pracy.

Pos. Pietrzyk wyraża obawę, że kiepska aprowizacja robotników zajętych w górnictwie, może się źle odbić na plebiscycie.

Poseł Selkowski potwierdza obawy posła Pietrzyka.

Minister aprowizacji Śliwiński odpijera zarzut co do aprowizacji Zagłębia, całym szeregiem faktów wykazując, że zarówno dostawa ziemniaków, jak i zboża w należyłym czasie została wykonana, a ministerstwo nie ponosi żadnej odpowiedzialności, jeżeli się w rozdawnictwie aprowizacji tej na miejscu przez zarządy lokalne jakieś nadużycia dzieją.

Co do ogólnej aprowizacji kraju oświadcza minister, że kiedy obejmował tę ministerstwa aprowizacji, stan w kraju był rozpaczliwy. Dziś po roku sytuacja zupełnie się zmieniła. Dziś wogóle nie można mówić o katastrofie aprowizacyjnej. Ilość posiadanej zboża wraz z tem, co posiadamy w Gdańsku i co w najbliższej przyszłości przychodzić będzie, pokryje nasze potrzeby w zupełności. (P. minister Śliwiński roztacza więc obraz aprowizacji znacznie bardziej optymistyczny, aniżeli uczynił to onegdaj p. premier Skulski — przyp. Red.).

Przy tej sposobności odpijera minister zarzut co do bezplanowości prac ministerstwa. Kiedy żadnych zapasów nie było, kiedy Poznańskie przyrzeczenia nie dotrzymało, potrzeba było niemal codziennie plan przerabiać, aby się jakoś utrzymać przy zakreślonej linii. To się też ministerstwu udało.

Co dotyczy sprawy kolejarzy, to ta wikłala się tak, jak i sprawa górników. Dziś kolejarze, tak jak górnicy, dostają swe codzienne normy.

Trzecią trudną sprawą jest sprawa plebiscytu, lecz dziś również możemy udowodnić cyframi, że i w tym kierunku spełniono zadanie, ponieważ wysła się na tereny plebiscytowe ilości potrzebne na codzienne wyżywienie. Wogóle aprowizacja idzie dziś łatwiej, niż w listopadzie roku zeszłego.

Pos. Arciszewski zabiera głos w sprawie braków aprowizacyjnych, które szczególnie dotknęły Zagłębie Dąbrowskie. Rząd musi przejąć całkowicie aprowizację od przemysłowców i od robotników, albo też przelać ją na kooperatywy robotnicze i zwracać im różnicę w cenach. Oprócz tego w kopalniach, które zamiedbują produkcję, rząd powinien wprowadzić zarząd przemysłowy.

Izba przyjęła rezolucję Komisji, która wzywa rząd, aby zwrócił uwagę na planowe aprowizowanie miast i w dwóch tygodniach przedstawił Sejmowi do zatwierdzenia plan wyżywienia ludności na rok 1920—1921.

Przyjęto dalej podaną powyżej rezolucję posła Arciszewskiego, oraz rezolucję pos. Stapińskiego, polecającą ministerstwu aprowizacji dostarczenie środków żywności ludności Duklińskiego i okolicznych gmin, gdzie panuje tyfus.

Sejm przystąpił z kolei do rozpraw w kwestyi przyznania kredytu na zaopatrzenie armii. W imieniu komisji skarbowo-budżetowej referował tę sprawę p. Osiecki. Ministerstwo spraw wojskowych żąda przyznania kredytu w wysokości 1,250.000 franków na zaopatrzenie wojska. Kredyt ten może być pokryty z pożyczki zagranicznej, którą Sejm uchwalił dnia 5 marca 1919, a spłacalnej w latach dziesięciu. Położenie państwa wymaga uchwalenia tak wysokiej sumy.

Pos. Moraczewski w imieniu swego klubu oświadcza, że tak samo, jak był przeciw ustawie w komisji, tak i obecnie sprzeciwia się uchwaleniu jej, uważając wydatek ten za zbyt znaczny.

Stoimy w przededniu pokoju, co wymagać będzie zredukowania armii i powierzenia obrony kraju w ręce ludu.

Poseł de Rosset wyraża zdziwienie, że stronnictwo socjalistyczne, to samo, które w parlamencie austriackim głosowało za przyznaniem kredytów wojennych, w sejmie polskim postępuje inaczej.

Pos. Cwikliński jest zdania, że najlepszą gwarancją pokoju z bolszewikami jest uchwalenie wydatków zabezpieczających pokój.

Pos. Wojciechowski popiera wniosek komisji tak samo pos. Majerski.

Referent pos. Osiecki prosi o przyjęcie ustawy i popiera rezolucję p. Wojdalskiego, domagającą się rozwinięcia przemysłu wojennego w tym stopniu, aby pokryto wewnątrz kraju wszystkie potrzeby wojenne.

Izba obrzymiła większością uchwała rezolucję komisji i rezolucję pos. Wojdalskiego i przyjmuje ustawę w drugim i trzecim czytaniu.

Przystąpiono do sprawy projektu preliminarza

budgetu ministerstwa sprawiedliwości za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca br. Preliminarz opiewa na kwotę 31 milionów 455.214 marek.

Referent pos. Gwikowski przy tej sposobności zwraca uwagę na potrzebę poprawy bytu materialnego sędziów i prosi o przyjęcie preliminarza.

Posel Kiernik stawia szereg rezolucyj żądających do reorganizacji sądownictwa w Polsce.

Pos. Młoczkowski ilustruje kodeks rosyjski, który jest przyczyną stronniczości wyroków. Dalej wykazuje zbędność sądów rozjemczych, wreszcie krytykuje biurokratyzm w systemie więziennictwa.

Pos. ks. Lutostawski domaga się od ministra sprawiedliwości aby przedłożył sejmowi swój program i wnosi rezolucję, aby rząd nie czekając na ustawę przydzielił wszystkim sędziów do odpowiedniej kategorii plać.

Na tem dyskusję odroczone.

Na końcu posiedzenia sejm odesłał szereg projektów do poszczególnych komisji i uchwalił nagłość wniosku pos. Młoczkowskiego w sprawie znieważenia godła polskich w Olsztynie. Wniosek mowcy zmierza do równouprawnienia ludności polskiej, aby mogła się swobodnie wypowiedzieć za połączeniem z Polską, oraz apeluje do rządu, aby uczynił wszystko celem pozyskania ludności. Nagłość wniosku uchwalono.

Marszałek oznajmia, że wpłynęła jeszcze interpelacja posła de Rosseta w sprawie nowych gwałtów czeskich.

Następne posiedzenie w piątek.

Nota sowietów nie zmienia w niczem położenia.

Warszawa (Tel. M.) W kołach sejmowych panuje opinia, że sowiecka nota pokojowa w niczem nie zmienia utworzonej sytuacji, gdyż w każdym wypadku w tych dniach miała być dana rządowi sowieckiemu odpowiedź, w której wymienione zostaną podstawowe punkty do rokowań pokojowych. Właściwa treść odpowiedzi polskiej jest już ustalona. Z chwilą kiedy nasze czynniki wojskowe wskażą požądane dla nich miejsce rokowań, ustalony zostanie termin wszczęcia tych rokowań poczem wysłane zostanie odpowiedź radio do Moskwy.

Grenzschutz przekracza ziemię polską!

Gdańsk (PAT) „Gazeta Gdańska” donosi, że w okolicy Sierakowic oddział grenzschutzu przekroczył granicę polską, przyczem zranił dwóch żołnierzy polskich.

Nowe jednomarkówki.

Poznań (PAT) Poznański oddział P. K. K. P. komunikuje, że w tych dniach ukażą się w obiegu jednomarkówki wykonane w drukarni katolickiej w Poznaniu. Nowe jednomarkówki są nieco ciemniejsze od dotychczasowych, a po lewej stronie banknotu serya oznaczona jest literami P. A. P. P. O. a następnie idzie numeracja każdej seryi od jeden do miliona. Pozatem na banknocie tym figuruje podpis dyrektorów dra Z. Adama, J. Zarzyckiego oraz głównego skarbnika Karonsa.

Zgnile jabłka na austriackich delegatów w Szoproniu.

Budapeszt. (PAT) Radio krak. Austriacy delegaci w międzynarodowej komisji dla Węgier zachodnich po przybyciu do Szopronia zostali przyjęci przez tłum manifestantów niezadowolonych, a nawet obrzucono ich zgnilymi jabłkami. Policja nie zdołała przeszkodzić demonstracji. W całym mieście wywieszono flagi i rozlepiono odezwy podkreślające przynależność Szopronia do Węgier.

„Lat” — jednostką walutową na Łotwie.

Ryga. (W. B. K.) Łotewskie Ministerstwo Skarbu ogłasza ustawę, według której jedyną walutą ustawową na Łotwie będzie odąd pieniądz „Lat”. Regulacja umów zawartych w walucie niemieckiej lub rosyjskiej odbywać się będzie w „latach”.

Zamordowanie oficera amerykańskiego w Kownie.

Kowno. (W. B. K.) „Lietuwa” podaje szczegóły śmierci amerykańskiego oficera Harrysa, zamordowanego przez powstańców w czasie ostatniego buntu w Kownie. Harrys chcąc się przedkonać o sile powstańców i uspokoić ich udał się do koszar zbuntowanych lotników, których zawiadomił, że są otoczeni i wezwał do kapitulacji. Gdy opuścił koszary powstańcy oddali za nim 15 strzałów, które zraniły go śmiertelnie.

Polska nie myśli napierać na wydanie burmistrza Sahma.

Warszawa (Tel. M.) Z kół zbliżonych do rządu dowiadują się, że Warszawa nie zamierza wywierać nacisku na to, aby burmistrz Gdańska Sahm był umieszczony na liście obywateli niemieckich, którzy mają być pociągnięci przez ententę do odpowiedzialności.

Po zamknięciu kroniki.

O POMIESZCZENIE WŁADZ PAŃSTWOWYCH W KRAKOWIE. Onegdaj odbyła się w Magistracie pod przewodnictwem wiceprez. Sarego konferencja w sprawie dostarczenia przez gminę pomieszczeń dla urzędów państwowych. W konferencji wzięli udział: prezydent gen. prokuraorzy skarbu dr Rozwadowski, delegaci starostwa, dyrekcji policji, okręg. policji państwowej, izby handlowej i związku turystycznego. Powodem zwołania konferencji były obowiązki nałożone na gminę ustawą rządową z 27 listopada 1919, na podstawie której gmina ma dostarczać lokali dla nowo powstających oraz wymagających rezszerzenia urzędów państwowych a także dla urzędników, przydzielonych do służby w Krakowie. Na wstępie wicepr. Sare przedstawił katastrofalne stosunki mieszkaniowe w naszym mieście.

Ponieważ żądania co do dostarczenia pomieszczeń dla urzędników są bardzo liczne, gmina przystąpiła do rekwizycji mieszkań i przydzieliła je już całemu szeregowi osób. W sprawie pomieszczeń urzędów wpłynęło dotychczas kilkanaście zgłoszeń interesowanych władz. Bardzo aktualną jest między innymi sprawa dostarczenia pomieszczenia dla okręg. policji państwowej. Proponowana zaś rekwizycja jednego z większych hoteli dla okręg. policji państw. nie jest wskazana, ponieważ przyczyniłaby się do powiększenia nędzy mieszkaniowej i do pogorszenia stosunków sanitarnych. Po dłuższej dyskusji, w której zapierał głos wszyscy reprezentanci władz, konferencja jednogłośnie uznała, że rekwizycja hotelu na jakikolwiek cel, jest w obecnych warunkach niemożliwą.

NOWY CENNIK DLA KAWIARNI I RESTAURACJI. Na posiedzeniu odbytem dnia 6 marca br. — jak już donosiliśmy — przytoczona Rada aprowizacyjna zmieniła cennik potraw i napoi uchwalony przez Komisję cennikową w dniu 28 lutego ustanawiając niższe ceny potraw i napojów. Wedle nowego cennika kosztować będzie w restauracjach pierwszorzędnych, obsługiwanych przez zawodowych kucharzy: rosół 2 K, sztuka mięsa 11 K, pieczeń wołowa 15 K, cielęca 15 K, wieprzowa 16 K, kotlet cielęcy i wieprzowy 16 K, legumina 8 K. Kawa biała 220 K, czarna 180 K, herbata 140 K. W restauracjach i kawiarniach drugorzędnych ceny o 10 procent niższe. Wobec tego wzywa Magistrat PT, właścicieli przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich, aby od czwartku tj. 11 marca przedkładali w Wydziale III, c Magistratu do urzędowego zatwierdzenia cenniki potraw i napoi ustalone przez Radę aprowizacyjną, z którym to dniem nowy cennik wchodzi w życie. Cenniki zatwierdzone przez Magistrat w ubiegłym tygodniu zostają unieważnione i mają być w powyższym terminie bezwarunkowo zwrócone Magistratowi.

PODROŻENIE WĘDLIN I TŁUSZCZÓW. Od jutra mają być wprowadzone nowe, znacznie podwyższone ceny na tłuszcze i wędliny, takie jakie dotąd tylko nielegalnie pobierano w sklepikach, tj. 80 koron za kilo słoniny, 96 koron za kilo szynki itd.

Katastrofa kolejowa. Dnia 8 b. m. zdarzyła się koło stacji „Grzegórzki” katastrofa kolejowa, która jednak nie pociągnęła za sobą żadnych ofiar w ludziach. Wedle zasięgniętych informacji, przebieg katastrofy przedstawia się następująco: Pociąg towarowy nr. 6278 zmierzający dnia 8 b. m. o godz. 8:42 wieczorem z Grzegórzek do Krakowa, jadąc po pochyłym torze, rozdzielił się wskutek wadliwego sprzęgnięcia wagonów. Z powodu tego nastąpiło najechanie tylnej części pociągu na przednią, co spowodowało wykołowanie, oraz częściowe uszkodzenie 15 wagonów towarowych. Personal kolejowy nie odniósł żadnych uszkodzeń. Ruch towarowy na linii Kraków-Kocmyrzów został wstrzymany na przeciąg 48 godzin. Pociągi osobowe kursować będą tylko między Grzegórzkami a Kocmyrzowem.

CENY OGŁOSZENI:

za wiersz nonp. w zwykł. ogłosz. (ostatnia strona) 1:50 Mk., za wiersz petit. w rubryce Nadesłane 5 Mk., za wiersz petit. w tekście redakc. kron. 8 Mk. Drobne ogłoszenia za słowo 80 fen., o treści matrymon. lub korespondancja prywatna 80 fen., dla poszukujących posad 40 fen., przyczem pierwsze słowa liczy się podwójnie. Ceny powyższe obowiązują aż do odwołania.

Ważne Zebranie Członków

Kasy Kredytowej rękodzielników i przemysłowców

Stow. zarej. z ogr. por. w Krakowie

które się odbędzie w Krakowie w lokalu Związku kredytowego Spółek rękodzielniczych, Rynek gł. 6, II piętro, dnia 23 marca 1920 (wtorek) o godz. 7-jej wiecz.

Porządek obrad:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Wałn. Zebrania.
2. Sprawozdanie Dyrekcji z czynności
3. Sprawozdanie Rady Nadzorczej z kontroli ksiąg i bilansu oraz udzielenie Dyrekcji absolutoryum.
4. Zatwierdzenie Zamknięcia rachunków i rozdział czystego zysku.
5. Wyrób Dyrekcji i Rady Nadzorczej.

Kraków, 8 marca 1920. Za Radę Nadzorczą: Zygmunt Siemek w. r.

500-markowe akcje Polskiego Przemysłu Korkowego

są wyjątkowo korzystną i absolutnie pewną lokatą kapitału.

Zaliczki po 175 marek na każdą akcję przyjmują pierwszorzędne banki. Jest to pierwsza w Państwie Polskiem wielka fabryka korków, linoleum i izolacji korkowych, która zatrudni przeszło 1000 robotników. Olbrzymi zysk jest zapewniony. Cło ochronne wyklucza konkurencję zagraniczną. 528

Wysoka dywidenda i szybki wzrost wartości akcji niewątpliwe.

Prospekty i deklaracje wysyła bezpłatnie

Spółka Akcyjna Polskiego Przemysłu Korkowego, Warszawa, ul. Żorawia nr. 1.

CUKRY Czekolade, Pomadki czekolad., Towary kolonialne jakoteż **MYDŁA** 400 **TOALETOWE** firm krajowych i zagranicznych oraz **Mydło do prania** poleca firma **Perimutter i Goldberger** Kraków, Dietlowska 65.

Polski dom handlowy i komisowy

Wiślna 4 „**WAWEL**” Wiślna 4

Najlepsze źródło dla Konsumentów i Kółek rolniczych poleca: pończochy damskie i dziecięce, skarpetki, płócienna, chusteczki do nosa, chustki wiejskie parkalowe i jedwabne i t. d. 587

NAJLEPSZA LOKATA KAPITAŁU w akcyach

Polskiego Tow. Handlowego

Zlecenia giełdowa przyjmuje 570

Kantor wymiany Łozała Tomaszewskiego Dworzec osobowy — Telefon 3325

Vaselin alb. Vaselin flav. I. Vaselin flav. opt. Vaselin techn. Ol. Vaselini flav. I. ch. p. Benzin raff. 0 680/0-760

Artykuły kosmetyczne krajowe i zagran. WINA stołowe i lecznicze

poleca 581

D. HOLLÄNDER DROGERZYSTA, STARY SĄCZ.

CERAMIKA

SUCHEDNIOWSKA

poleca swoje wyroby, a mianowicie:

NACZYNIA KAMIENNE OGNIOTRWAŁE

z gwarancją wymiany w razie pęknięcia w ogniu.

REPREZENTACJA NA MAŁOPOLSKĘ I ŚLĄSK GIESZYŃSKI: 97

A. J. LEWIŃSKI, Kraków, Starowiślna 35.

KWIATY SZTUCZNE

artystyczne kapelusze, dekoracyjne, kościelne, pióra, boa, fantazyje poleca hurtownie i detalicznie

Wiacentyna Górską, Kraków, Floryańska 18, I p.

STARSZA PANNE dochodząca do dzieci poszukuje zaraz M. Reches, sklep, Karmelicki 10. 588

PIANINO Förstera czarne prawie nowe, fortepian Wittha Bismarck do sprzedania. Szlak 57, II p. na prawo. 581

MAUCZYCIEL do chlepa 2 kl. szczyt średniej potrzebny zaraz. Warunki według umowy. Helena Schwarz, Zegiestów. 590

DWA 9-piętrowy w Śródmieściu, ewent. z wolnym mieszkaniem do sprzedania. Wiadomość w kanc. adw. Dra Mandla, Kraków, Rynek gł. 22. 589

ZGUBONO papiery wojskowe na nazwisko Korzeniaka Aleks., zamieszkał. Kraków, Tad. Kościuszki 21. 586

Kupuję stara garderobe męską i damską, obuwie. Zawiadomienie pisemne i ustne. Interes chętnie. Drexlerowa, ul. Szczepańska 5, I p w oficyjnie. 584

Swój do swego!

Wyborne mydła toaletowe i do prania, pasty terpent. do bucików i podłóg, Sirax, Sidel, szczotki, kłódki, noże nożycy, szzytoryki! 448

Maszynki do samogolenia, brzytwy, maszynki do strzyżenia włosów. Zapalniczki benzynowe, kamyczki itd.

Ogólnie znane, nadzwyczaj praktyczne, uniwersalne sztyły „LUMAX”, do oszypywania skór, pasów, obuwia, lejcy, worków itp. ze sposobem użycia, 4 rozmiat. igłami i zwojem nici M20—, Krem i pudry „Derma”, Lustra, lusterka. Perfumy. Specjalności gumowe! Towar doborowy!

Dom Handlowy M. Pierozek i Ska Kraków, ul. Karmelicka L. 9/8.

DWIE PANIENKI z 2 lub 3 kl. wyd. przyjmie Drogeryja Mra K. Jędrzejowskiego, Kraków, Stradom 7. 539

IGŁY DO MASZYN PONCZOSZNICZYCH
Sprzedaje hurtowo Fabryczny skład części do maszyn do szycia
Józef GOLDMAN

WARSZAWA 112 ulica Śniadeckich Nr. 6 (dawniej Kaliksta) tel. 368-17

Firma **SILBERSTEIN i HOLZER** poszukuje natychmiast dla swego biura węglowego 2-ch zdolnych sił biurowych, a to stenotypistki i manipulanki. Zgłoszenia przyjmuje się codziennie od godz. 9—2 i od 3—5 w biurach ul. św. Krzyża 5. 588

Żądaniom Klienteli mojej zadość czyniąc, otworzyłem w fabryce mojej oddział do 266 przefasonowywania kapeluszy damskich według najnowszych modeli Fabryka Kapeluszy damskich **WIENER** Kraków, Stradom 5.

Maszyny do pisania i rachowania nawet zupełnie zniszczone 452

przyjmuje do gruntowne naprawy i czyszczenia pierwsza w Galicyi Pracownia dla naprawy maszyn biurowych. Wykonanie dokładne, prędkie i pod gwarancją.

W. KEYHA, mechanik, Kraków, Floryańska 3.

Wyjątkowa sposobność!

Solidnego zarobku nadarza się mającym możność umieszczenia akcji nowo-powstającego, bardzo poważnego przedsiębiorstwa. 577

Zgłoszenia pod „Spółka Akcyjna” do biura ogłoszeń Teofila Pietraszka, Warszawa, Marszałkowska 115.

Kupię aparat fotograficzny

format 4-5 x 6 Zeiss 1:4.5

Zgłoszenia: „Stop”, Kraków, św. Krzyża 3.

SZTYWNIK „BŁYSZCZ”

Szczotki prawdziwe ryżowe od 16 K. wżwyż. pastę do podłóg, pastę do obuwia, wazelinę czarną i żółtą, mydło, proszek do prania, farbę do bielizny polca 472

TOMASZ MĘŻYK, PLAC SZCZEPAŃSKI 3.

GALICYJSKI ZIEMSKI BANK KREDYTOWY

TOWARZYSTWO AKCYJNE WE LWOWIE

obecnie na podstawie zmienionego statutu

ZIEMSKI BANK KREDYTOWY, Towarzystwo akc. we Lwowie

przystępuje

na podstawie uchwał Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów i Rady Zawiadowczej z dnia 24 stycznia 1920, zatwierdzonych reskryptem Ministerstwa Skarbu z dnia 12 lutego 1920 L. 12643/20

do podwyższenia kapitału akcyjnego z 20,000.000 Kor. na 50,000.000 Kor.
przez emisję nowych 75.000 sztuk akcji po K 400 imiennej wartości.

Emisya powyższa przeprowadzona będzie na mocy powyższych uchwał

w trzech seryach po 10,000,000 koron

czyli po 25.000 sztuk akcji po K 400 imiennej wartości.

Na razie przeto

rozpisuje się subskrypcję pierwszych 10.000.000 Koron
czyli 25.000 sztuk akcji po Kor. 400 imiennej wartości.

Prawo poboru akcji z tej całej emisji przysługuje posiadaczom akcji dawniejszych pięciu emisji w tym stosunku, że na każde cztery akcje dawniejszych pięciu emisji przypadają trzy akcje nowej emisji, czyli po jednej akcji z każdej z trzech seryi.

Kurs emisyjny dla wszystkich trzech seryi wynosi:

dla dawnych akcjonaryuszy wykonujących prawo poboru w terminie zakreślonym po Kor. 450
za sztukę,

dla nowych akcjonaryuszy po Kor. 520 za sztukę,

dla jednych i drugich z doliczeniem 5% odsetek od 1 stycznia 1920.

Nowe akcje uczestniczyć będą w zyskach Banku począwszy od 1 stycznia 1920.

Dyrekcya Ziemskiego Banku Kredytowego zastrzega sobie prawo przydziału sztuk z tem, że przestrzegać będzie pierwszeństwa subskrypcji według terminu ich zgłoszenia. Z chwilą pokrycia subskrypcjami pełnej kwoty 10,000.000 Koron, dalsze subskrypcje policzone będą na poczet drugiej, ewentualnie trzeciej seryi emisji.

Na uiszczony wpłaty Bank wydawać będzie tymczasowe potwierdzenie kasowe, za zwrotem których wydawane będą w swoim czasie oryginalne akcje.

Termin zamknięcia subskrypcji pierwszych 10,000.000 koron oznacza się na dzień
15 marca 1920 r.,

termina subskrypcji dalszych 20,000.000 Koron będą później ogłoszone.

Wpłaty uskutecznić można:

w Ziemskim Banku Kredytowym we Lwowie, ul. Trzeciego Maja L. 5

oraz

we Filiach Banku w Krakowie, Plac Maryacki L. 9, i w Lublinie, Krakowskie Przedmieście 68 (róg ul. Szopena)

w Banku Kredytowym w Warszawie, ul. Mazowiecka 9

w Banku Związku Spółek zarobkowych w Poznaniu

w Banku Handlowym w Poznaniu.